

Předmět: Paulo Santos, měření THC a výzva EUDA – podklady k evropskému problému kriminalizace konopí a vědecké nesrovnatelnosti

Laura Ramos

Editor-in-Chief, CannaReporter®

Co-founder and Program Curator, PTMC – Portugal Medical Cannabis

E-mail Laury Ramos: laura.amos@cannareporter.eu

Kopie – redakce CannaReporter®: info@cannareporter.eu

Vážená paní Ramos,

obracím se na Vás proto, že se ve své novinářské práci nevěnujete pouze léčebnému využití konopí a rozvoji konopné medicíny, ale také kriminalizaci lidí, netransparentnímu postupu státních orgánů a konkrétním lidským důsledkům prohibice.

Velmi pozorně jsem četl Vaše články o případu **Paula Santose**, zakladatele A Loja da Maria. V jeho případě se podle zveřejněných informací střetly certifikáty dodavatelů, podle nichž mělo jít o legální CBD květy, s výsledky portugalské policejní laboratoře uvádějícími hodnoty přibližně od 0,3 do 1,4 % THC. CannaReporter přitom nedostal přístup k úplným odborným laboratorním zprávám ani k dostatečnému vysvětlení použité metodiky.

Právě tato skutečnost mě přiměla obrátit se přímo na Vás. Případ Paula Santose totiž nepovažuji za izolovaný portugalský problém. Má velmi závažnou paralelu s tím, co se po dobu mnoha let odehrávalo v České republice a co může být společným problémem celé Evropské unie.

Jsem adiktolog, speciální pedagog a cannabis terapeut a vedu výzkumný program **Cannabis is The Cure (Konopí je lék)**. Od roku 2010 jsem byl více než desetkrát kriminalizován za pěstování konopí určeného k léčbě, výzkumu a přípravě léčebných prostředků. Přestože jsem opakovaně žádal státní orgány o vydání příslušného povolení, nebyla mi nabídnuta žádná skutečně dostupná, předvídatelná a právně bezpečná cesta, jak výzkumné a léčebné pěstování legálně uskutečnit.

V roce 2019, po téměř deseti letech opakovaných trestních řízení, mi byl uložen souhrnný trest **80 měsíců odnětí svobody**, policie přitom uváděla obsah necelých **0,6 % THC**, ale nikdy v mých trestních řízeních neuměla doložit, jaký závazný metodický standard použila, rozhodně nepoužila zemědělskou ani farmaceutickou metodiku EU, nepoužila ani trestní metodiky UNODC a ENFSI.

Vysoký obsah léčebně významných kanabinoidů **CBD a CBG**, charakter pěstovaných odrůd, skutečný léčebný účel ani výsledky práce výzkumného programu neměly pro soudy rozhodující význam. O osudu člověka rozhodlo drobné překročení administrativního limitu THC. Současně však policie ani soudy dodnes přesvědčivě nedoložily, podle jakého právně závazného, veřejně dostupného a vědecky ověřitelného metodického předpisu byl obsah THC určován.

Nově navíc český Kriminalistický ústav Policie České republiky písemně potvrdil, že jednotlivá regionální policejní znalecká pracoviště si vytvářejí vlastní standardní operační postupy a že nejistotu měření vykazují podle systému kvality příslušné laboratoře. Jinými slovy: hodnota, která může rozhodnout o hranici mezi legálním jednáním a trestným činem a následně mezi svobodou a mnohaletým vězením, nebyla určována podle jednoho jednotného, závazného a veřejně kontrolovatelného postupu.

Můj přítel, světoznámý český vědec **prof. RNDr. Lumír Hanuš, DrSc., dr. h. c.**, dlouhodobě působící na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě, mi zaslal vědecké studie a odborné materiály dokládající, že podle způsobu odběru vzorku, zvolené části rostliny, homogenizace, sušení, skladování, rozlišování THC a

THCA a použité analytické metody se mohou zjištěné nebo vykázané hodnoty THC lišit více než pětadvacetkrát.

Zásadní rozdíl může vzniknout například mezi plynovou chromatografií a kapalinovou chromatografií. Při některých postupech plynové chromatografie dochází zahřátím vzorku k přeměně kyseliny THCA na THC, zatímco kapalinová chromatografie může původní THC a THCA určit odděleně. Laboratoř tak nemusí pouze měřit původní stav rostliny, ale může jej během analýzy sama chemicky změnit.

Stejně zásadní je otázka, zda laboratoř měří celou homogenizovanou rostlinu, několik reprezentativně odebraných rostlin, pouze samičí květy, jediný vrcholík nebo několik gramů materiálu vybraného z desítek či stovek rostlin. Bez znalosti těchto okolností samotné číslo vyjadřující procento THC nevypovídá spolehlivě o původním rostlinném materiálu.

Proto jsem se obrátil na **European Union Drugs Agency – EUDA**, jejíž sídlo je v Lisabonu. Poprvé jsem agenturu o problému informoval 15. května 2026. Následně jsem odcestoval do Lisabonu a dne 25. května 2026 jsem nechal příslušné materiály doručit na recepci EUDA pro jejího pracovníka Danila Ballottu.

Protože jsem nedostal věcnou odpověď na otázky týkající se vědecké srovnatelnosti měření THC, zaslal jsem dne **7. srpna 2026** EUDA formální výzvu k činnosti podle článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Po EUDA nežádám, aby rozhodovala můj trestní případ nebo zasahovala do pravomoci českých soudů. Žádám ji, aby plnila vlastní úkoly podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1322 a posoudila zejména:

- zda jsou metody forenzního určování THC používané v jednotlivých členských státech skutečně vědecky srovnatelné;
- jaký vliv mají rozdíly mezi GC/GC-FID a LC/HPLC;
- jak laboratoře zacházejí s THC a THCA a s dekarboxylací;
- jak se provádí reprezentativní odběr, homogenizace, sušení a skladování vzorků;
- jak se určuje a vykazuje nejistota měření;
- a zda mohou být evropské statistiky a zprávy EUDA objektivní a srovnatelné, jestliže výsledné údaje vznikají podle rozdílných nebo neveřejných národních postupů.

EUDA má podle svého základního nařízení poskytovat Unii a členským státům věcné, objektivní, spolehlivé a srovnatelné informace. Jestliže však agentura neví nebo nedoloží, zda laboratoře v jednotlivých státech měří stejnou veličinu stejným nebo alespoň vědecky porovnatelným způsobem, nemůže současně zaručit srovnatelnost výsledných dat. Bez takového ověření mohou evropské zprávy vytvářet vědecky nepodložený a zavádějící dojem jistoty.

EUDA dne 7. srpna potvrdila přijetí mé formální výzvy a uvedla, že vznesené otázky pečlivě posoudí a odpoví později. K věcné odpovědi však zatím nedošlo.

Domnívám se, že právě zkušenost CannaReporteru s případem Paula Santose umožňuje pochopit skutečný význam tohoto problému. Nejde o akademický spor mezi různými laboratorními technikami. Jde o situaci, kdy jeden laboratorní údaj může rozhodnout, zda bude člověk považován za pěstitele legálního konopí, pacienta nebo výzkumníka, anebo za obchodníka s drogami a zločince.

Dovoluji si Vám proto zaslat dokumentaci své komunikace s EUDA a požádat Vás, abyste zvážila, zda tato věc nepředstavuje téma pro investigativní zpracování v CannaReporteru. České a portugalské případy mohou být různými projevy stejného evropského problému: stát kriminalizuje lidi podle laboratorních výsledků, jejichž vědecká a právní srovnatelnost není veřejně doložena.

Za klíčovou považuji jednoduchou otázku pro EUDA:

Jak může Evropská agentura pro drogy zaručit objektivitu, spolehlivost a evropskou srovnatelnost údajů o THC, jestliže neexistuje doložený společný standard určující, co se měří, z jakého vzorku, jakou metodou a s jakou nejistotou?

Jsem připraven poskytnout Vám soudní rozhodnutí, policejní laboratorní dokumentaci, odborná stanoviska, vědecké studie, překlady i úplnou chronologii své kriminalizace. Rovněž Vám rád poskytnu rozhovor a zodpovím jakékoli otázky potřebné pro nezávislé novinářské ověření věci.

Není-li svoboda konopí, nemůže být ani svoboda vědy.

Děkuji Vám za Vaši práci a za pozornost, kterou věnujete nejen léčbě konopím, ale také lidem kriminalizovaným na základě sporných nebo netransparentních postupů.

S úctou

Mgr. Dušan Dvořák

vedoucí výzkumného programu Cannabis is The Cure (Konopí je lék)
předseda správní rady Cannabis is The Cure, z. s.
adiktolog, speciální pedagog a cannabis terapeut
Česká republika

Od: Dušan Dvořák <DusanDvorak@seznam.cz>

Komu: laura.ramos@cannareporter.eu

Kopie: info@cannareporter.eu

Datum: 15. 8. 2026 10:27:41

Předmět: Paulo Santos, THC testing and the EUDA formal call to act – evidence of a European problem involving cannabis criminalisation and scientific non-comparability

Laura Ramos

Editor-in-Chief, CannaReporter®

Co-founder and Program Curator, PTMC – Portugal Medical Cannabis

Dear Laura Ramos,

I am contacting you because your journalistic work addresses not only the medicinal use of cannabis and the development of cannabis medicine, but also the criminalisation of individuals, the lack of transparency in the conduct of public authorities and the concrete human consequences of prohibition.

I have read with great attention your articles concerning the case of **Paulo Santos**, the founder of A Loja da Maria. According to the published information, his case involved a conflict between suppliers' certificates identifying the products as legal CBD flowers and the results of a Portuguese police laboratory reporting THC values of approximately 0.3% to 1.4%. At the same time, CannaReporter

was not provided with access to the complete forensic laboratory reports or with an adequate explanation of the methodology used.

This is precisely what prompted me to contact you directly. I do not consider the case of Paulo Santos to be an isolated Portuguese problem. It has a very serious parallel with what has been taking place in the Czech Republic for many years and with what may be a common problem throughout the European Union.

I am an addictologist, special-education professional and cannabis therapist, and I lead the research programme **Cannabis is The Cure (Konopí je lék)**. Since 2010, I have been criminally prosecuted more than ten times for cultivating cannabis intended for treatment, research and the preparation of medicinal products. Although I repeatedly applied to the state authorities for the relevant authorisation, I was never offered any genuinely accessible, foreseeable and legally secure way of conducting medicinal and research cultivation lawfully.

In 2019, after almost ten years of repeated criminal proceedings, I was given a cumulative sentence of **80 months' imprisonment**. The police reported a THC content of just under **0.6%**, yet in none of my criminal proceedings were they ever able to demonstrate which binding methodological standard they had applied. They certainly did not use the EU agricultural or pharmaceutical methodology, nor did they use the forensic methodologies of UNODC or ENFSI.

The high concentrations of the therapeutically important cannabinoids **CBD and CBG**, the nature of the cultivated varieties, the genuine medicinal purpose and the results of the research programme were not treated by the courts as decisive. A minor exceedance of an administrative THC limit determined a person's fate. At the same time, neither the police nor the courts have ever convincingly demonstrated the legally binding, publicly accessible and scientifically verifiable methodological standard according to which the THC content was determined.

More recently, the Criminalistics Institute of the Police of the Czech Republic confirmed in writing that individual regional police forensic departments create their own standard operating procedures and that measurement uncertainty is reported according to the quality system of the respective laboratory. In other words, a value that may determine the boundary between lawful conduct and a criminal offence—and consequently between freedom and many years of imprisonment—has not been determined according to one uniform, binding and publicly reviewable procedure.

My friend, the internationally renowned Czech scientist **Professor Lumír Hanuš**, who has worked for many years at the Hebrew University of Jerusalem, sent me scientific studies and expert materials demonstrating that, depending on the sampling procedure, the selected part of the plant, homogenisation, drying, storage, the distinction between THC and THCA and the analytical method used, the measured or reported THC values may differ by more than a factor of twenty-five.

A fundamental difference may arise, for example, between gas chromatography and liquid chromatography. In certain gas-chromatography procedures, heating the sample converts THCA into

THC, whereas liquid chromatography may determine the original THC and THCA separately. A laboratory may therefore not merely measure the plant in its original state; it may chemically alter that state during the analysis itself.

Equally important is whether the laboratory measures an entire homogenised plant, several representatively sampled plants, only female flowers, a single flowering top or a few grams of material selected from tens or hundreds of plants. Without knowing these circumstances, a numerical percentage of THC alone cannot reliably describe the original plant material.

For this reason, I contacted the **European Union Drugs Agency – EUDA**, which is based in Lisbon. I first informed the Agency of the problem on 15 May 2026. I subsequently travelled to Lisbon, and on 25 May 2026 I arranged for the relevant materials to be delivered to the EUDA reception desk for the attention of its staff member Danilo Ballotta.

Because I did not receive a substantive response to the questions concerning the scientific comparability of THC measurements, on **7 August 2026** I submitted to EUDA a formal call to act pursuant to Article 265 of the Treaty on the Functioning of the European Union.

I am not asking EUDA to decide my criminal case or to interfere with the jurisdiction of the Czech courts. I am asking it to perform its own tasks under Regulation (EU) 2023/1322 of the European Parliament and of the Council and, in particular, to assess:

- whether the methods used for forensic determination of THC in individual Member States are genuinely scientifically comparable;
- the effect of differences between GC/GC-FID and LC/HPLC;
- how laboratories deal with THC, THCA and decarboxylation;
- how representative sampling, homogenisation, drying and storage of samples are conducted;
- how measurement uncertainty is determined and reported;
- and whether European statistics and EUDA reports can be objective and comparable when the underlying data are produced under differing or non-public national procedures.

Under its founding Regulation, EUDA is required to provide the Union and its Member States with factual, objective, reliable and comparable information. However, if the Agency does not know or cannot demonstrate whether laboratories in the Member States are measuring the same quantity in the same manner—or at least in a scientifically comparable manner—it cannot at the same time guarantee the comparability of the resulting data. Without such verification, European reports may create a scientifically unsupported and misleading impression of certainty.

On 7 August, EUDA acknowledged receipt of my formal call to act and stated that it would carefully consider the points raised and provide a response in due course. No substantive response has yet been provided.

I believe that CannaReporter's experience with the case of Paulo Santos makes it possible to understand the true significance of this problem. This is not an academic disagreement between different laboratory techniques. It is a situation in which a single laboratory result may determine whether a person is regarded as a lawful hemp grower, a patient or a researcher—or as a drug trafficker and a criminal.

I am therefore sending you the documentation concerning my communication with EUDA and asking you to consider whether this matter warrants investigative coverage by CannaReporter. The Czech and Portuguese cases may be different manifestations of the same European problem: people are criminalised on the basis of laboratory results whose scientific and legal comparability has not been publicly demonstrated.

I consider the following to be the central question for EUDA:

How can the European Union Drugs Agency guarantee the objectivity, reliability and European comparability of THC data if there is no demonstrated common standard defining what is measured, from which sample, by which method and with what measurement uncertainty?

I am prepared to provide court decisions, police laboratory documentation, expert opinions, scientific studies, translations and a complete chronology of my criminalisation. I would also be pleased to provide an interview and answer any questions necessary for independent journalistic verification of the matter.

Without freedom for cannabis, there can be no freedom for science.

Thank you for your work and for the attention you devote not only to cannabis treatment but also to people criminalised on the basis of disputed or non-transparent procedures.

Yours sincerely,

Mgr. Dušan Dvořák

Head of the Cannabis is The Cure (Konopí je lék) research programme
Chairman of the Board, Cannabis is The Cure, z. s.
Addictologist, special-education professional and cannabis therapist
Czech Republic

Attachment:

Formal Call to Act Pursuant to Article 265 TFEU addressed to EUDA, dated 7 August 2026

